

No. 36852

**Belgium
and
Russian Federation**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Russian Federation (with protocol). Moscow, 16 June 1995

Entry into force: *26 June 2000 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Dutch, French and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 11 August 2000*

**Belgique
et
Fédération de Russie**

Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la Fédération de Russie tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Moscou, 16 juin 1995

Entrée en vigueur : *26 juin 2000 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *néerlandais, français et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 11 août 2000*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

OVEREENKOMST TUSSEN DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE
REGERING VAN DE RUSSISCHE FEDERATIE TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE
BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN DE RUSSISCHE FEDERATIE;

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele
belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het
vermogen,

zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

PERSONEN OP WIE DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

BELASTING WAAROP DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomst-sluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaats-seiijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:
 - a) in Rusland, de belastingen geheven overeenkomstig de volgende wetten:
 - (i) "de wet inzake de belasting naar de winst van ondernemingen en verenigingen";
 - (ii) "de wet inzake de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen";
 - (iii) "de wet inzake de belasting naar het vermogen van ondernemingen";
 - (iv) "de wet inzake de belasting naar het vermogen van natuurlijke personen",(hierna te noemen "Russische belasting");

- b) in België:
- (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;
 - (v) de met personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing;
 - (vi) de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting, (hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

Artikel 3

ALGEMENE BEFALINGEN

1. Voer de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:
- a) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Rusland of België, al naar het zinsverband vereist;
 - b) betekent de uitdrukking "Rusland", de Russische Federatie; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van de Russische Federatie, daaronder begrepen de binnenwateren en de territoriale zee, de daarboven liggende luchtgebieden evenals de exclusieve economische zone en het continentaal plat waarover, krachtens haar federale wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht, de Russische Federatie soevereine rechten of haar rechtsmacht uitoefent;
 - c) betekent de uitdrukking "België", het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daar onder begrepen de territoriale zee en de maritieme

zones en de luchtgebieden waarover, krachtens zijn internationale wetgeving en in overeenstemming met het internationale recht, het Koninkrijk België soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

- d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
- e) betekent de uitdrukking "vennootschap", elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- f) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip, een luchtvaartuig of een spoor- of wegvoertuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip, het luchtvaartuig of het spoor- of wegvoertuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- h) betekent de uitdrukking "onderdanen" alle natuurlijke personen die, naar het geval, het Russisch staatsburgerschap of de Belgische nationaliteit bezitten;
- i) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
 - (i) in Rusland, het Ministerie van Financiën van de Russische Federatie;
 - (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing op welk ogenblik ook van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat. In geval van tegenstrijdigheid tussen de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is en de andere onderdelen van de wetgeving van die Staat, is de wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, doorslaggevend.

Artikel 4

INWONER

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat", iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, maatschappelijke zetel, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld:

- a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien beide Staten die persoon als hun onderdaan beschouwen of indien die persoon van geen van beide onderdaan is, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

VASTE INRICHTING

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats; en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan twaalf maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien:
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben (zoals het louter voorbereiden van contracten), te verrichten;

- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten.

5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingeval de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6

INKOMSTEN UIT ONROERENDE GOEDEREN

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen; schepen, luchtvaartuigen en spoor- of wegvoertuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het bewonen, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7

ONDERNEMINGSWINST

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met het in deze Overeenkomst nagestreefde algemeen doel.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van de Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

WINST UIT INTERNATIONAAL VERKEER

1. Winst die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat behaalt uit de exploitatie van schepen, luchtvaartuigen of spoor- en wegvoertuigen in internationaal verkeer is slechts in die Staat belastbaar.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer eveneens:

- a) winst verkregen uit de gebeurlijke verhuring van onbemande schepen of luchtvaartuigen;
- b) winst verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuring van laadkisten (daaronder begrepen opleggers, aken en het daarbijbehorende gerei voor het vervoer van laadkisten) gebruikt in internationaal verkeer, op voorwaarde dat die winst aanvullend of bijkomend is ten opzichte van de winst waarop de bepalingen van paragraaf 1 van toepassing zijn.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

WIJZIGING VAN DE WINST

Indien

- a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding

van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,
of

- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zonder worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

DIVIDENDEN

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijke gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de dividenden.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, oprichtersaandelen of gelijkaardige rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten - zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest - die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken. Deze uitdrukking betekent eveneens de winst die door gemengde ondernemingen, opgericht overeenkomstig de wetgeving van Rusland, wordt uitgekeerd aan hun vennoten.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

INTEREST

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomst-sluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om:

- a) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan;
- b) interest betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat uit hoofde van een lening die of een krediet dat is gewaarborgd of verzekerd, door die andere Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan;
- c) interest van - niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde - leningen die door banken of kredietinstellingen van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn toegestaan.

4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldverdragen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, eerste zin, als dividenden worden behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijke gerechtigde of tussen hen beide en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dit geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 12

ROYALTY'S

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar, indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van software, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat.

Artikel 13

WINSTEN VERKREGEN UIT DE VERVREEMDING VAN GOEDEREN

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat behaalt uit de vervreemding van schepen, luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in die overeenkomstsluitende Staat.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14

INKOMSTEN UIT ZELFSTANDIGE BEROEPEN

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt.

Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

BELONINGEN TER ZAKE VAN EEN DIENSTBETREKKING

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, luchtvaartuig of spoor- of wegvoertuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, slechts in die Staat worden belast.

Artikel 16

BELONINGEN VOOR DE VENNOOTSCHAPPLEIDING

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Deze bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een

overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17

INKOMSTEN VAN ARTIESTEN EN SPORTBEOEFENAARS

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18

PENSIOENEN

Pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere beroepswerkzaamheid, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en uitkeringen die worden betaald in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn sociale wetgeving voorziet.

Artikel 19

OVERHEIDSBELONINGEN

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die
 - (i) onderdaan is van die Staat, of
 - (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2. De bepalingen van de artikelen 15 en 16 zijn van toepassing op beloningen betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20

BEDRAGEN TOEGEKEND AAN STUDENTEN OF STAGIAIRS

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk

voor zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die eerstbedoelde Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen uit de andere Staat.

Artikel 21

ANDERE INKOMSTEN

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn en die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 22

VERMOGEN

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.
2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen, luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen, luchtvaartuigen of spoor- of wegvoertuigen worden gebruikt, en dat in het bezit is van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, is slechts in die Staat belastbaar.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 23

WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

1. In Rusland wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

Indien een inwoner van Rusland inkomsten verkrijgt die, of vermogen bezit dat, volgens de bepalingen van deze Overeenkomst in België belastbaar zijn, wordt een bedrag dat gelijk is aan de Belgische inkomstenbelasting of aan de Belgische vermogensbelasting in mindering gebracht van de Russische belasting die, naar het geval, is geheven over de inkomsten of over het vermogen van die inwoner. Die vermindering mag echter het gedeelte van de overeenkomstig de Russische wetgeving verschuldigde inkomstenbelasting of vermogensbelasting niet te boven gaan.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

a) indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2 en 7, en van artikel 12, paragraaf 5, in Rusland mogen worden belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.

- b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2 of 7, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragraaf 5, de op die inkomsten geheven Russische belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.
- c) Dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Rusland, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Rusland gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Rusland door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

Artikel 24

NON-DISCRIMINATIE

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen

inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. De bepalingen van paragraaf 1 mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplichten aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

3. De belastingheffing van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat, ongeacht of ze er al dan niet een vaste inrichting heeft, niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 5, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Geen enkele bepaling van dit artikel mag aldus worden uitgelegd dat zij België belet:

- a) de winst die kan worden toegerekend aan een Belgische vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Rusland aan de belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door de Belgische wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat het genoemde tarief niet hoger is dan het maximum-tarief dat van toepassing is op de winsten van vennootschappen die inwoners zijn van België;
- b) roerende voorheffing te heffen van dividenden uit een deelneming die wezenlijk is verbonden met een in België gelegen vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van Rusland.

Artikel 25

REGELING VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 26

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden als vertrouwelijk beschouwd op dezelfde wijze als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts met die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de vitale belangen van die overeenkomstsluitende Staat.

Artikel 27

INVORDERINGSBIJSTAND

1. De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen, alsmede van de verhogingen, opcentiemen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.
2. Op verzoekschrift van de fiscale autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de fiscale autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Zodanige vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en deze Staat is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wetten of de regels van de aanzoekende Staat.
3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels in de aanzoekende Staat, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de administratieve of rechterlijke beslissingen die kracht van gewijsde hebben verworven.

4. Met betrekking tot belastingvorderingen waartegen beroep openstaat, mag de fiscale autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de fiscale autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet; de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn op die maatregelen van overeenkomstige toepassing.

5. Artikel 26, paragraaf 1 is mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de fiscale autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.

6. Voor de toepassing van dit artikel betekent de uitdrukking "fiscale autoriteit":

- a) in Rusland, de Fiscale Overheidsdienst van de Russische Federatie;
- b) in België, het Hoofdbestuur der Directe Belastingen of de Administratie belast met de Invordering.

Artikel 28

LEDEN VAN DIPLOMATIEKE ZENDINGEN EN CONSULAIRE POSTEN

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen en consulaire posten ontleenen aan de algemene regelen van het internationaal recht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 29

INWERKINGTREDING

1. De overeenkomstsluitende Staten zullen elkaar langs diplomatieke weg schriftelijk in kennis stellen van de

voltooiing van de procedures die nodig zijn voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

2. De Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste van de in paragraaf 1 bedoelde kennisgevingen is ontvangen, en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
- b) op de andere belastingen op inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
- c) op belastingen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van elk kalenderjaar na dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

3. De bepalingen van de op 17 december 1987 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van de Unie van Socialistische Sovjet-Republieken en de Regering van België tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen, alsmede de bepalingen van artikel 14 van de op 17 november 1972 te Brussel ondertekende Scheepvaart-overeenkomst tussen de Unie van Socialistische Sovjet-Republieken en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie zullen voor de betrekkingen tussen België en Rusland ophouden toepassing te vinden op alle Belgische of Russische belastingen waarvoor deze Overeenkomst overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 2 uitwerking heeft.

Artikel 30

BEEINDIGING

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd. Elke overeenkomstsluitende Staat kan de Overeenkomst schriftelijk, langs diplomatieke weg, opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het

-jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, een kennisgeving van beëindiging te zenden. In dat geval houdt de Overeenkomst op uitwerking te hebben:

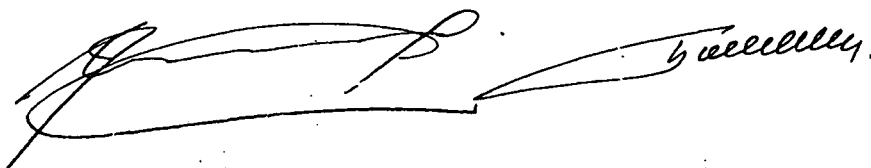
- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar besteld op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- c) op belastingen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van de jaren die volgen op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk
gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst
hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Moskou, op 16 juni 1995, in de Nederlandse,
de Franse en de Russische taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk
authentiek.

VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIË:

VOOR DE REGERING VAN DE
RUSSISCHE FEDERATIE:

The image shows two handwritten signatures. The signature on the left is a complex, cursive scribble. The signature on the right is a series of connected loops, resembling a stylized 'y' or a similar character, followed by a period.

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Regering van de Russische Federatie en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen, die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. De staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen van een overeenkomstsluitende Staat omvatten met name:

- a) in Rusland, de instellingen van de openbare macht van de onderdanen van de Russische Federatie;
- b) in België, de gewesten, de gemeenschappen, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten.

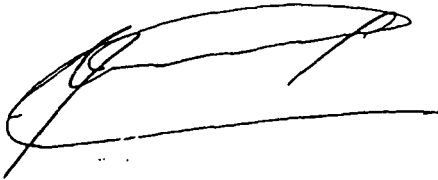
2. Met betrekking tot Rusland betekent de uitdrukking "Ministerie van Financiën" de Minister van Financiën, zijn assistenten of zijn bevoegde vertegenwoordigers.

3. Interest, lonen en andere beloningen betaald door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of gecontroleerd wordt door een of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in mindering gebracht bij het bepalen van de belastbare winsten van die onderneming. Deze bepaling is eveneens van toepassing op interest, lonen en andere beloningen bij het bepalen van de belastbare winsten van een vaste inrichting die een onderneming van de andere Staat in de eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat heeft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk
gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben
ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Moskou, op 16 juni 1995, in de Nederlandse,
de Franse en de Russische taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk
authentiek.

VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIE:

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

VOOR DE REGERING VAN DE
RUSSISCHE FEDERATIE:

A handwritten signature in black ink, appearing as a series of connected, slightly wavy horizontal strokes.

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE
BELGIQUE ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE
TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR
L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET
SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume de Belgique et

Le Gouvernement de la Fédération de Russie

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En ce qui concerne la Russie, les impôts perçus conformément aux lois suivantes :

(i) "Sur l'impôt sur les bénéfices des entreprises et organisations ";

(ii) "Sur l'impôt sur le revenu des personnes physiques ";

(iii) "Sur l'impôt sur la fortune des entreprises ";

(iv) "Sur l'impôt sur la fortune des personnes physiques ",

(ci-après dénommés " l'impôt russe ");

b) En ce qui concerne la Belgique :

(i) L'impôt des personnes physiques;

(ii) L'impôt des sociétés;

(iii) L'impôt des personnes morales;

- (iv) L'impôt des non-résidents;
- (v) La cotisation spéciale assimilée à l'impôt des personnes physiques;
- (vi) La contribution complémentaire de crise;

y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques (ci-après dénommés " l'impôt belge ").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Les expressions " un Etat contractant " et " l'autre Etat contractant " désignent, suivant le contexte, la Russie ou la Belgique;

b) Le terme " Russie " désigne la Fédération de Russie; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la Fédération de Russie, y compris les eaux intérieures et la mer territoriale, les espaces aériens situés au-dessus, ainsi que la zone économique exclusive et le plateau continental sur lesquels la Fédération de Russie exerce des droits souverains ou sa juridiction en vertu de la loi fédérale et en conformité avec le droit international;

c) Le terme " Belgique " désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction en vertu de sa loi interne et en conformité avec le droit international;

d) Le terme " personne " comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) Le terme " société " désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions " entreprise d'un Etat contractant " et " entreprise de l'autre Etat contractant " désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) L'expression " trafic international " désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule ferroviaire ou routier exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule ferroviaire ou routier n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) Le terme " nationaux " désigne toutes les personnes physiques qui possèdent la citoyenneté de la Russie ou la nationalité belge, suivant le cas;

i) L'expression " autorité compétente " désigne :

- (i) En ce qui concerne la Russie, le Ministère des Finances de la Fédération de Russie;
- (ii) En ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention à tout moment par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet Etat, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente. En cas de divergence entre le droit de cet Etat relatif aux impôts auxquels s'applique la Convention et les autres branches du droit de cet Etat, le droit relatif aux impôts auxquels s'applique la Convention prévaudra.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression " résident d'un État contractant " désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège social, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle est un national;

d) Si chacun des deux États considère cette personne comme son national ou si cette personne n'est un national d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident de deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression " établissement stable ", désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression " établissement stable " comprend notamment :

- a) Un siège de direction,
- b) Une succursale,
- c) Un bureau,
- d) Une usine,
- e) Un atelier, et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire (telle que la simple préparation de contrats);

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e).

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son ac-

tivité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression " biens immobiliers " a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux, aéronefs et véhicules ferroviaires ou routiers ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de l'occupation, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répar-

tition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme au but général poursuivi par la présente Convention.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Bénéfices du trafic international

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires, d'aéronefs ou de véhicules ferroviaires ou routiers ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs, comprennent également :

a) Les bénéfices occasionnels provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs;

b) Les bénéfices provenant de l'usage, de l'entretien ou de la location de conteneurs (en ce compris les remorques, les péniches et l'équipement y relatif utilisés pour le transport de conteneurs) exploités en trafic international, à condition que ces bénéfices soient complémentaires ou accessoires par rapport aux bénéfices auxquels les dispositions du paragraphe 1 sont applicables.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Redressement des bénéfices

Lorsque

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des dividendes.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme " dividendes " employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, de parts de fondateur ou de parts bénéficiaires analogues, à l'exception des créances, ainsi que les revenus - même attribués sous la forme d'intérêts - soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société débitrice est un résident. Ce terme désigne également les bénéfices distribués à leurs associés par des sociétés mixtes constituées conformément à la législation de la Russie.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit :

a) D'intérêts payés à l'autre Etat contractant ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

b) D'intérêts payés à un résident de l'autre Etat contractant en raison d'un prêt ou d'un crédit garanti ou assuré par cet autre Etat ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivité locales;

c) D'intérêts de prêts - non représentés par des titres au porteur - consentis par des banques ou des établissements de crédit de l'autre Etat contractant.

4. Le terme " intérêts " employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de la première phrase de l'article 10, paragraphe 3.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à sa législation dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat, si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Le terme " redevances " employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un programme d'ordinateur,

d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été contractée et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à sa législation dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13. Gains provenant de l'aliénation de biens

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de véhicules ferroviaires ou routiers exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules ferroviaires ou routiers ne sont imposables que dans cet Etat contractant.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Revenus de professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités.

S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression " profession libérale " comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Rémunérations d'un emploi salarié

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année civile considérée, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule ferroviaire ou routier exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ne sont pas imposables que dans cet Etat.

Article 16. Rétributions des dirigeants de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident,

sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 17. Revenus des artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

Les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant en raison d'une activité professionnelle antérieure sont imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent.

Cette disposition s'applique aussi aux pensions et allocations payées dans le cadre d'un régime général organisé par un Etat contractant pour compléter les avantages prévus par sa législation sociale.

Article 19. Rémunérations publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

- (i) Est un national de cet Etat, ou
- (ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. Les dispositions des articles 15 et 16 s'appliquent aux rémunérations payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Sommes allouées aux étudiants ou stagiaires

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans ce premier Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées dans l'autre Etat.

Article 21. Autres revenus

Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui proviennent de l'autre Etat contractant et ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention sont imposables dans cet autre Etat.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires, des aéronefs ou des véhicules ferroviaires ou routiers exploités en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules ferroviaires ou routiers et que possède une entreprise d'un Etat contractant n'est imposable que dans cet Etat.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. Méthodes pour éliminer les doubles impositions

1. En ce qui concerne la Russie, la double imposition est évitée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident de la Russie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, un montant égal à l'impôt belge sur les revenus ou à l'impôt belge sur la fortune est déduit de l'impôt russe perçu, suivant le cas, sur les revenus ou sur la fortune de ce résident. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur les revenus ou de l'impôt sur la fortune, dû conformément à la législation de la Russie.

2. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui sont imposables en Russie conformément aux dispositions de la Convention, à

l'exception de celles des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 7, et 12, paragraphe 5, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés.

b) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes imposables, conformément à l'article 10, paragraphe 2, et non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci-après, en intérêts imposables conformément à l'article 11, paragraphes 2 ou 7, ou en redevances imposables conformément à l'article 12, paragraphe 5, l'impôt russe perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

c) Les dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 3, qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Russie sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.

d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Russie ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique, aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Russie en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent être interprétées comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. L'imposition d'une entreprise d'un Etat contractant n'est pas établie dans l'autre Etat contractant, qu'elle y possède un établissement stable ou non, d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

4. A moins que les dispositions de l'article 9, de l'article 11, paragraphe 7, ou de l'article 12, paragraphe 5, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes

d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant la Belgique :

a) D'imposer au taux prévu par la législation belge les bénéfices d'un établissement stable belge d'une société qui est un résident de la Russie, pourvu que le taux précité n'excède pas le taux maximal applicable aux bénéfices des sociétés qui sont des résidents de la Belgique;

b) De prélever le précompte mobilier sur les dividendes afférents à une participation se rattachant effectivement à un établissement stable dont dispose en Belgique une société qui est un résident de la Russie.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 24, paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle est un national. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont considérés comme confidentiels de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de ce Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) D prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative où à celles de l'autre Etat contractant;

b) D fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celle de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à ses intérêts vitaux.

Article 27. Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2 ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal.

2. Sur requête de l'autorité fiscale d'un Etat contractant, l'autorité fiscale de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des créances fiscales visées au paragraphe 1, qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des critiques exécutoires accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions administratives ou judiciaires passées en force de chose jugée.

4. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité fiscale d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité fiscale de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la lég-

isolation de celui-ci; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

5. Les dispositions de l'article 26, paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité fiscale d'un Etat contractant.

6. Aux fins d'application du présent article, l'expression " autorité fiscale " désigne :

- a) En ce qui concerne la Russie, le Service Public Fiscal de la Fédération de Russie;
- b) En ce qui concerne la Belgique, l'Administration Centrale des Contributions Directes ou celle chargée du Recouvrement.

Article 28. Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Entrée en vigueur

1. Les Etats contractants se notifieront, par écrit et par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures nécessaires pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la réception de la dernière des notifications prévues au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables :

- a) Aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année suivant celle de son entrée en vigueur;
- b) Aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année suivant celle de son entrée en vigueur;
- c) Aux impôts établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de toute année suivant celle de son entrée en vigueur.

3. Les dispositions de la Convention entre le Gouvernement de l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques et le Gouvernement du Royaume de Belgique pour éviter la double imposition des revenus et de la fortune signée à Bruxelles le 17 décembre 1987, ainsi que les dispositions de l'article 14 de l'Accord maritime entre l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques et l'Union Economique Belgo-Luxembourgeoise signé à Bruxelles le 17 novembre 1972 cesseront de s'appliquer, dans les relations entre la Belgique et la Russie, à tout impôt belge ou russe au regard duquel la présente Convention produit ses effets conformément aux dispositions du paragraphe 2.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chaque Etat contractant pourra dénoncer la Convention par écrit et par la voie diplomatique avec un préavis minimum de six mois avant la fin de toute année civile

à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur de celle-ci. Dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable :

- a) Aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année suivant celle de la dénonciation;
- b) Aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année suivant celle de la dénonciation;
- c) Aux impôts établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier des années suivant celle de la dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

Fait à Moscou, le 16 juin 1995, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et russe, les trois textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

R. URBAIN

Ministre du Commerce extérieure

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :

A. BOLCHAKOV

Vice-Président de la Fédération de Russie

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement de la Fédération de Russie et le Gouvernement du Royaume de Belgique tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus de ce qui suit et qui fait partie intégrante de la Convention.

1. Les subdivisions politiques ou collectivités locales d'un Etat contractant comprennent notamment :

a) En ce qui concerne la Russie, les organes du pouvoir public des sujets de la Fédération de Russie;

b) En ce qui concerne la Belgique, les régions, les communautés, les provinces, les agglomérations, les fédérations de communes et les communes.

2. En ce qui concerne la Russie, l'expression " Ministère des Finances " désigne le Ministre des Finances, ses adjoints ou ses représentants autorisés.

3. Les intérêts, salaires, et autres rémunérations payés par une entreprise d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise. Cette disposition s'applique de même aux intérêts, salaires et autres rémunérations pour la détermination des bénéfices imposables d'un établissement stable que possède dans le premier Etat contractant une entreprise de l'autre Etat.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

Fait à Moscou, le 16 juin 1995, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et russe, les trois textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

R. URBAIN

Ministre du commerce extérieur

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :

A. BOLCHAKOV

Vice-Président de la Fédération de Russie

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ КОРОЛЕВСТВА БЕЛЬГИИ
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
ОБ ИЗБЕЖАНИИ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ
И ПРЕДОТВРАЩЕНИИ УКЛОНЕНИЯ ОТ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ
В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОДЫ И ИМУЩЕСТВО

Правительство Королевства Бельгии и
Правительство Российской Федерации.

желая заключить Конвенцию об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы и имущество,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Конвенция

Настоящая Конвенция применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к налогам на доходы и имущество, взимаемым Договаривающимся Государством, его политическими подразделениями или местными органами власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы и имущество считаются все налоги, взимаемые с общей суммы доходов, общей стоимости имущества, или с элементов дохода или имущества, включая налоги на доходы от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги на общую сумму заработной платы, выплачиваемой предприятиями, а также налоги на прирост стоимости имущества.

3. Действующими налогами, к которым применяется Конвенция, в частности, являются:

а) применительно к России - налоги, взимаемые в соответствии со следующими законами:

- (i) "О налоге на прибыль предприятий и организаций";
- (ii) "О подоходном налоге с физических лиц";
- (iii) "О налоге на имущество предприятий";
- (iv) "О налоге на имущество физических лиц".

(далее именуемые "российские налоги");

б) применительно к Бельгии:

- (1) налог с физических лиц;

- (ii) налог с компаний;
- (iii) налог с юридических лиц;
- (iv) налог с нерезидентов;
- (v) специальный сбор, приравненный к налогу с физических лиц;
- (vi) дополнительный кризисный взнос.

включая авансовые удержания, дополнительные сборы к указанным налогам и удержаниям, а также дополнительные сборы к налогу с физических лиц (далее именуемые "бельгийские налоги").

4. Настоящая Конвенция применяется также к любым подобным или по существу аналогичным налогам, которые будут установлены после даты подписания Конвенции в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомляют друг друга о существенных изменениях, вносимых в их соответствующие налоговые законодательства.

Статья 3 Общие определения

1. Для целей настоящей Конвенции, если из контекста не вытекает иное:

a) выражения "одно Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают, в зависимости от контекста, Россию или Бельгию;

b) термин "Россия" означает Российскую федерацию; при использовании в географическом смысле он означает территорию Российской Федерации, включая внутренние воды и территориальное море, воздушное пространство над ними, а также исключительную экономическую зону и континентальный шельф, в отношении которых Российская Федерация осуществляет суверенные права или свою юрисдикцию на основании федерального закона и в соответствии с международным правом;

c) термин "Бельгия" означает Королевство Бельгии; используемый в географическом смысле, он означает территорию Королевства Бельгии, включая территориальное море, а также морскую зону и воздушное пространство, в отношении которых Королевство Бельгии осуществляет суверенные права или свою юрисдикцию на основании своего внутреннего закона и в соответствии с международным правом;

d) термин "лицо" включает физические лица, компании и любые другие объединения лиц;

e) термин "компания" означает любое юридическое лицо или любое образование, которое для налоговых целей рассматривается как юридическое лицо;

f) выражения "предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое

резидентом одного Договаривающегося Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

г) выражение "международная перевозка" означает любую перевозку морским, воздушным судном или железнодорожным или автомобильным транспортным средством, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское, воздушное судно или железнодорожное или автомобильное транспортное средство эксплуатируется исключительно между пунктами, расположенными в другом Договаривающемся Государстве;

h) термин "граждане" означает любых физических лиц, имеющих, в зависимости от ситуации, гражданство России или Бельгии;

1) выражение "компетентный орган" означает:

- (1) применительно к России - Министерство финансов Российской Федерации;
- (11) применительно к Бельгии - Министра финансов или его уполномоченного представителя.

2. При применении Конвенции в любой момент Договаривающимся Государством любые термин или выражение, которые в ней не определены, имеют смысл, который им придается в настоящий момент законодательством этого Государства, если из контекста не вытекает иное. В случае расхождения между законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Конвенция, и другими областями законодательства этого Государства, будет превалировать законодательство в отношении налогов, на которые распространяется Конвенция.

Статья 4 Резидент

1. Для целей настоящей Конвенции выражение "резидент Договаривающегося Государства" означает любое лицо, которое по законодательству этого Государства подлежит налогообложению в нем на основании его местожительства, постоянного местопребывания, места регистрации, местонахождения руководящего органа или любого другого критерия аналогичного характера. Однако, это выражение не включает лиц, подлежащих налогообложению в этом Государстве только в отношении доходов из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем имущества.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его положение определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом того Государства, в котором оно располагает постоянным жилищем; если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается резидентом того Государства, в котором оно имеет наиболее тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором это лицо имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не

располагает постоянным жилищем ни в одном из Государств, оно считается резидентом того Государства, где оно обычно пребывает;

с) если оно обычно пребывает в обоих Государствах, или если оно обычно не проживает ни в одном из них, оно считается резидентом того Государства, гражданином которого оно является;

д) если каждое Государство рассматривает это лицо в качестве своего гражданина, или если оно не является гражданином ни одного из них, то компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, тогда оно считается резидентом того Государства, в котором расположен его фактический руководящий орган.

Статья 5 Постоянное представительство

1. Для целей настоящей Конвенции термин "постоянное представительство" означает постоянное место деятельности, через которое предприятие полностью или частично осуществляет свою деятельность.

2. Термин "постоянное представительство", в частности, включает:

- а) место управления;
- б) отделение;
- с) контору;
- д) фабрику;
- е) мастерскую и
- ф) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.

3. Строительная площадка или монтажный объект образуют постоянное представительство, только если продолжительность таких работ превышает 12 месяцев.

4. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, считается, что термин "постоянное представительство" не включает:

- а) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки товаров, принадлежащих предприятию;
- б) содержание запасов товаров, принадлежащих предприятию, исключительно в целях хранения, демонстрации или поставки;
- с) содержание запасов товаров, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;
- д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или для сбора информации для предприятия;

е) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера (таких, как простая подготовка контрактов);

ф) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, упомянутых в подпунктах от "а" до "е".

5. Независимо от положений пунктов 1 и 2, если лицо - иное, чем агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 6 -, осуществляет деятельность от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то считается, что это предприятие имеет постоянное представительство в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением случаев, когда деятельность такого лица ограничивается видами деятельности, упомянутыми в пункте 4, которые даже если и осуществляются через постоянное место деятельности, не образуют постоянного представительства в соответствии с положениями этого пункта.

6. Предприятие не будет рассматриваться как имеющее постоянное представительство в Договариваемом Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся лицом с постоянным местопребыванием в одном Договариваемом Государстве, контролирует или контролируется компанией, являющейся лицом с постоянным местопребыванием в другом Договариваемом Государстве, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное представительство, либо каким-либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное представительство другой.

Статья 6 Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые лицом с постоянным местопребыванием в Договариваемом Государстве от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства), находящегося в другом Договариваемом Государстве, облагаются налогами в этом другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет значение, которое ему придается законодательством Договариваемого Государства, в котором находится данное имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяются положения частного права в отношении земельной собственности, usufruct недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на

разработку минеральных запасов, источников и других природных ресурсов. Морские, речные, воздушные суда и железнодорожные или автомобильные транспортные средства не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходам, получаемым от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме недвижимого имущества.

4. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для осуществления независимых личных услуг.

Статья 7 Прибыль предприятий

1. Прибыль предприятия одного Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность таким образом, то прибыль предприятия может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному представительству.

2. С учетом положений пункта 3, если предприятие одного Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное представительство, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному представительству относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным представительством которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства допускается вычет расходов, понесенных для целей этого постоянного представительства, включая управленческие и общеадминистративные расходы, понесенные как в Государстве, где находится постоянное представительство, так и за его пределами.

4. Если в Договаривающемся Государстве принято определять прибыль, относящуюся к постоянному представительству, на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия между его отдельными подразделениями, ничто в пункте 2 не мешает этому Договаривающемуся Государству определить налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения: выбранный метод распределения должен давать результаты, соответствующие основной цели, преследуемой настоящей Конвенцией.

5. Никакая прибыль не относится к постоянному представительству на основании лишь закупки им товаров для предприятия.

6. Для целей предыдущих пунктов прибыль, относящаяся к

постоянному представительству, определяется ежегодно одним и тем же методом, если только не будет веской и достаточной причины для его изменения.

7. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других статьях Конвенции, положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8 Прибыль от международных перевозок

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства от эксплуатации морских, воздушных судов или железнодорожных или автомобильных транспортных средств в международных перевозках, облагается налогом только в этом Государстве.

2. Для целей настоящей статьи прибыль, получаемая от эксплуатации морских и воздушных судов в международных перевозках, включает также:

а) возможную прибыль от сдачи в аренду воздушных и морских судов без экипажа;

б) прибыль от использования, содержания или сдачи в аренду контейнеров (включая трейлеры, баржи и соответствующее оборудование для транспортировки контейнеров), используемых в международных перевозках, при условии, что эта прибыль является дополнительной или побочной по отношению к прибыли, к которой применяются положения пункта 1.

3. Положения пункта 1 также применяются к прибыли от участия в пуле, совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9 Корректировка прибыли

Если

а) предприятие одного Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или имуществе предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или имуществе предприятия одного Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства,

и в каждом случае между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

Статья 10
Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие дивиденды могут также облагаться налогом в том Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы дивидендов.

Этот пункт не затрагивает налогообложение компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доход от акций, учредительских акций или аналогичных учредительных акций за исключением долговых требований, а также доходы - даже в форме процентов - на которые распространяется режим налогообложения доходов от акций соответствии с налоговым законодательством того Государства, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды. Этот термин означает также прибыль, распределяемую совместными предприятиями, учрежденными в соответствии с законодательством России, своим участникам.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на дивиденды, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное представительство, или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с накопляющейся там постоянной базой, и участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связано с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство может освободить от налогов дивиденды, выплачиваемые этой компанией, кроме случаев, когда такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства, или если участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связано с постоянным представительством или постоянной базой, находящимися в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибылью компании не взимаются налоги на нераспределенную прибыль, даже если выплачиваются дивиденды, или нераспределенная прибыль состоит полностью или частично из прибыли или дохода, образующихся в этом другом Государстве.

Статья 11
Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договариваемом Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемого Государства, облагаются налогами в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты также облагаются в том Договариваемом Государстве, где они возникают, в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец процентов является резидентом другого Договариваемого Государства, то взимаемый налог не может превышать 10 процентов общей суммы процентов.

3. Несмотря на положения пункта 2, проценты не подлежат налогообложению в том Договариваемом Государстве, в котором они возникают, когда речь идет о:

а) процентах, выплачиваемых другому Договариваемому Государству или его политическими подразделениям или местным органам власти;

б) процентах, выплачиваемых резиденту другого Договариваемого Государства на основе займа или кредита, которые гарантированы или обеспечены другим Договариваемым Государством или его политико-административными подразделениями или местными органами власти;

в) процентах по займам - не представленными документами на предъявителя - предоставляемым банками или кредитными учреждениями другого Договариваемого Государства.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, вне зависимости от ипотечного обеспечения и вне зависимости от владения правом на участие в прибылях должника, и в частности, доход от государственных ценных бумаг и по облигациям займов, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам. Однако, этот термин не включает для целей настоящей статьи штрафы за просроченные платежи и проценты, рассматриваемые как дивиденды в соответствии с первой фразой пункта 3 статьи 10.

5. Положения пунктов 1, 2 и 3 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на проценты, будучи резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают проценты, через находящееся там постоянное представительство или предоставляет в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному представительству или к постоянной базе. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

6. Считается, что проценты возникают в Договариваемом Государстве, если плательщиком является само это Государство, политическое подразделение, местные органы власти или резидент

этого Государства. Однако, если лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в отношении которых возникло обязательство выплачивать проценты, и которые несут расходы по выплате процентов, то считается, что такой доход возникает в Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

7. Если по причине особых отношений между плательщиком и лицом, фактически имеющим право на проценты, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, фактически имеющим право на проценты, при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему облагается налогом в соответствии с законодательством того Договаривающегося Государства, где возникают проценты.

Статья 12 Доходы от авторских прав и лицензий

1. Доходы от авторских прав и лицензий, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, облагаются налогом только в этом другом Государстве, если такой резидент фактически имеет право на такие доходы.

2. Термин "доходы от авторских прав и лицензий" при использовании в настоящей статье означает вознаграждения любого вида, выплачиваемые за использование или за предоставление права использования авторских прав на произведение литературы, искусства или науки, включая кинематографические фильмы, и фильмы или записи, используемые для радио и телевизионного вещания, любой компьютерной программы, любого патента, фабричной или торговой марки, дизайна или модели, плана, секретной формулы или процесса или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

3. Положения пункта 1 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на доходы от авторских прав и лицензий, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают доходы от авторских прав и лицензий, через расположенное там постоянное представительство или оказывает независимые услуги в этом другом Государстве с находящейся там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются доходы от авторских прав и лицензий, действительно связаны с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

4. Считается, что доходы от авторских прав и лицензий возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком

является само это Государство, политическое подразделение, местный орган власти или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее доходы от авторских прав и лицензий, независимо от того, является оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла обязанность выплачивать доходы от авторских прав и лицензий, и расходы по выплате таких доходов от авторских прав и лицензий несет постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие доходы от авторских прав и лицензий возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

5. Если по причине особых отношений между плательщиком и лицом, фактически имеющим право на доходы, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма доходов от авторских прав и лицензий с учетом использования, права использования или информации, за которые они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим получателем при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством того Договаривающегося Государства, где возникают доходы от авторских прав и лицензий.

Статья 13 Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного в статье 6 и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть коммерческого имущества постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или от движимого имущества, относящегося к постоянной базе, которая находится в распоряжении резидента одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для целей осуществления независимых личных услуг, включая такие доходы от отчуждения такого постоянного представительства (отдельно или в совокупности с целым предприятием) или такой постоянной базы, облагаются налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, получаемые предприятием одного Договаривающегося Государства от отчуждения морских, воздушных судов или железнодорожных или автомобильных транспортных средств, эксплуатируемых в международных перевозках, или движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких морских, воздушных судов или железнодорожных или автомобильных транспортных средств, подлежат налогообложению только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Доходы от отчуждения любого имущества, иного, чем то, о

котором говорится в пунктах 1, 2 и 3, подлежат налогообложению только в том Договариваемом Государстве, в котором лицо, отчуждающее имущество, является резидентом.

Статья 14
Доходы от независимых личных услуг

1. Доход, получаемый резидентом одного Договариваемого Государства за профессиональные услуги или другую деятельность аналогичного характера, облагается налогом только в этом Государстве, за исключением случаев, когда этот резидент имеет постоянную базу, регулярно используемую им в другом Договариваемом Государстве для целей осуществления его деятельности. Если у него имеется такая постоянная база, доход облагается налогами в другом Договариваемом Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, так же как и независимую деятельность врачей, адвокатов, инженеров, архитекторов, зубных врачей и бухгалтеров.

Статья 15
Вознаграждения за работу по найму

1. С учетом положений статей 16, 18, и 19 заработная плата, оклад и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договариваемого Государства в отношении работы по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договариваемом Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, полученное в связи с этим вознаграждение может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Независимо от положений пункта 1, вознаграждение, получаемое резидентом одного Договариваемого Государства в отношении работы по найму, осуществляемой в другом Договариваемом Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дней в любом двенадцатимесячном периоде, начинающемся или заканчивающемся в соответствующем календарном году, и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого Государства, и

с) расходы по выплате вознаграждения не несет постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом Государстве.

3. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, вознаграждение, получаемое в отношении работы по найму, осуществляемой на борту морского, воздушного или

железнодорожного или автомобильного транспортного средства, эксплуатируемого в международных перевозках предприятием Договаривающегося Государства, облагается налогом только в этом Государстве.

Статья 16 Гонорары директоров компаний

1. Тактъемы, гонорары за участие в заседаниях и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве члена административного или наблюдательного совета или другого аналогичного органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, облагаются налогами в этом другом Государстве.

Это положение применяется также к вознаграждениям, получаемым за осуществление функций, которые в соответствии с законодательством Договаривающегося Государства, резидентом которого является компания, считаются функциями, аналогичными тем, которые осуществляет лицо, указанное в упомянутом положении.

2. Вознаграждения, которые лицо, указанное в пункте 1, получает от компании за осуществление обычной деятельности административного или технического характера, а также вознаграждения, которые резидент одного Договаривающегося Государства получает в отношении личной деятельности как участник компании, иной чем акционерное общество, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, облагаются в соответствии с положениями статьи 15, как если бы речь шла о вознаграждении, которое служащий получает от работы по найму, и как если бы нанимателем была компания.

Статья 17 Доходы артистов и спортсменов

1. Независимо от положений статей 14 и 15, доходы, получаемые резидентом одного Договаривающегося Государства от своей личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, облагаются налогами в этом другом Государстве.

2. Если доходы от личной деятельности, осуществляемой работником искусств или спортсменом в этом своем качестве, начисляются не самому работнику искусств или спортсмену, а другому лицу, эти доходы, независимо от положений статей 7, 14 и 15, облагаются налогами в том Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусств или спортсмена.

Статья 18 Пенсии

Пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые

резиденту одного Договаривающегося Государства в связи с профессиональной деятельностью в прошлом, подлежат налогообложению в том Государстве, где они возникают.

Это положение применяется также к пенсиям и пособиям, выплачиваемым в рамках общего режима, установленного Договаривающимся Государством в качестве дополнительных льгот, предусмотренных его социальным законодательством.

Статья 19
Вознаграждение за государственную службу

1. а) Вознаграждения, иные чем пенсии, выплачиваемые Договаривающимся Государством или его политическим подразделением или местным органом власти физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или подразделения, или местного органа власти, облагаются налогом только в этом Государстве.

б) Однако, эти вознаграждения облагаются налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если служба осуществляется в этом Государстве, и если физическое лицо, будучи резидентом этого Государства:

- (1) является гражданином этого Государства; или
- (11) не стало резидентом этого Государства исключительно с целью осуществления службы.

2. Положения статей 15 и 16 применяются к вознаграждениям, выплачиваемым в отношении службы, связанной с деятельностью промышленного или коммерческого характера, осуществляемой Договаривающимся Государством или его политико-административным подразделением, или местным органом власти.

Статья 20
Суммы, выплачиваемые студентам или практикантам

Суммы, которые студент или практикант, являющийся или непосредственно перед приездом в одно Договаривающееся Государство являвшийся резидентом другого Договаривающегося Государства и находящийся в первом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, получает для целей своего содержания, образования или прохождения практики, не облагаются налогом в первом упомянутом Государстве при условии, если источники этих сумм находятся в другом Государстве.

Статья 21
Другие доходы

Виды доходов резидента одного Договаривающегося Государства, которые возникают в другом Договаривающемся Государстве, и о которых не говорится в предыдущих статьях настоящей Конвенции, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 22
Имущество

1. Имущество, представленное недвижимым имуществом, указанное в статье 6, которым владеет резидент одного Договаривающегося Государства, и которое находится в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом в этом другом Государстве.

2. Имущество, представленное движимым имуществом, составляющим часть коммерческого имущества постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимым имуществом, относящимся к постоянной базе, используемой резидентом одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве с целью оказания независимых личных услуг, облагается налогом в этом другом Государстве.

3. Имущество, представленное морскими, воздушными или железнодорожными или автомобильными транспортными средствами, эксплуатируемыми в международных перевозках, а также движимым имуществом, связанным с эксплуатацией таких морских, воздушных или железнодорожных или автомобильных транспортных средств, и владельцем которых является предприятие Договаривающегося Государства, подлежит налогообложению только в этом Государстве.

4. Все другие элементы имущества резидента Договаривающегося Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 23
Методы устранения двойного налогообложения

1. Применительно к России двойное налогообложение устраняется следующим образом:

Если резидент России получает доходы или владеет имуществом, которые в соответствии с положениями настоящей Конвенции облагаются налогами в Бельгии, сумма налога на такой доход или такое имущество, подлежащая уплате в Бельгии, вычитается из российского налога, взимаемого в зависимости от ситуации с доходов или имущества этого резидента. Такой вычет, однако, не может превышать долю налога на доходы или налога на имущество, причитающуюся к уплате в соответствии с законодательством России.

2. Применительно к Бельгии двойное налогообложение устраняется следующим образом:

а) Если резидент Бельгии получает доходы или владеет имуществом, которые облагаются налогами в России в соответствии с положениями настоящей Конвенции, за исключением упомянутых в пункте 2 статьи 10, пунктах 2 и 7 статьи 11 и пункте 5 статьи 12, Бельгия освобождает от налога эти доходы или это имущество, но она может для исчисления суммы налогов на оставшуюся часть дохода или имущества этого резидента применять ту же ставку, как если бы вышеупомянутые доходы или имущество не освобождались от

налога.

б) С учетом положений бельгийского законодательства, касающихся зачета налогов, уплаченных за границей, в счет бельгийского налога, если резидент Бельгии получает виды дохода, включенные в общий доход, подлежащий налогообложению в Бельгии и состоящий из дивидендов, облагаемых в соответствии с пунктом 2 статьи 10, и не освобождаемых от налогообложения в Бельгии в соответствии с нижеуказанным подпунктом с), из процентов, облагаемых налогом в соответствии с пунктами 2 или 7 статьи 11, или из доходов от авторских прав и лицензий, подлежащих налогообложению в соответствии с пунктом 5 статьи 12, то российский налог, взимаемый с этих доходов вычитается из бельгийского налога, причитающегося к уплате в отношении вышеуказанных доходов.

с) Для целей пункта 3 статьи 10 дивиденды, которые компания, являющаяся резидентом Бельгии, получает от компании, являющейся резидентом России, освобождаются от налога на компании в Бельгии с учетом условий и ограничений, предусмотренных в бельгийском законодательстве.

д) Если в соответствии с бельгийским законодательством убытки, понесенные предприятием, управляемым резидентом Бельгии, через постоянное представительство, расположенное в России, были фактически вычтены из прибыли этого предприятия для целей его налогообложения в Бельгии, освобождение от налога, предусмотренное в подпункте а) не применяется в Бельгии в отношении прибыли за другие налогооблагаемые периоды, которые относятся к этому представительству, в той мере, в какой эти доходы были также освобождены от налога в России по причине покрытия ими названных убытков.

Статья 24 Недискриминация

1. Граждане одного Договаривающегося Государства не подвергаются в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению или связанному с ним обязательству, чем налогообложение или обязательство, которым подвергаются или могут подвергаться граждане этого другого Государства, которые находятся в тех же условиях, в частности в отношении резидентства. Настоящее положение применяется также, независимо от положений статьи 1, к лицам, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Положения пункта 1 не могут толковаться как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства, индивидуальные налоговые льготы, вычеты и скидки в налогообложении в зависимости от ситуации или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим резидентам.

3. Налогообложение предприятия Договаривающегося Государства не должно быть в другом Договаривающемся Государстве, независимо от того, имеет ли это предприятие там постоянное представительство или нет, менее благоприятным, чем

налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих аналогичную деятельность.

4. С учетом положений статьи 9, пункта 7 статьи 11 или пункта 5 статьи 12, проценты, доходы от авторских прав и лицензий и другие выплаты, осуществляемые предприятием одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия подлежать вычету на тех же условиях, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично долги предприятия одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должны для целей определения налогооблагаемого имущества такого предприятия подлежать вычету на тех же условиях, что и долги резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятия одного Договаривающегося Государства, имущество которых полностью или частично, прямо или косвенно принадлежит или контролируется одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства не подвергаются в первом упомянутом Государстве никакому налогообложению или обязательству, связанному с ним, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия этого первого упомянутого Государства.

6. Никакое положение настоящей статьи не может толковаться как препятствующее Бельгии:

а) облагать по ставке, предусмотренной бельгийским законодательством, прибыль бельгийского постоянного представительства компании, являющейся резидентом России, если только вышеупомянутая ставка не превышает максимальной ставки, применяемой к прибыли компаний, являющихся резидентами Бельгии;

б) взимать предварительный сбор с дивидендов за участие, действительно связанное с постоянным представительством, которое имеет в своем распоряжении в Бельгии компания, являющаяся резидентом России.

Статья 25 Взаимосогласительная процедура

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных внутренним законодательством этих Государств, представить свое заявление компетентному органу того Договаривающегося Государства, в котором оно является резидентом, или, если его случай подпадает под пункт 1 статьи 24, компетентному органу того Договаривающегося Государства, гражданином которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Конвенции.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным, и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего Конвенции.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Конвенции.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств проводят взаимные консультации по поводу административных мер, нужных для выполнения положений этой Конвенции, и в особенности по поводу обоснований, представляемых резидентами каждого Государства для получения в другом Государстве освобождения от налогов или их снижения, предусмотренных в этой Конвенции.

5. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом для применения Конвенции.

Статья 26 Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящей Конвенции или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающихся налогов, на которые распространяется Конвенция в той мере, когда налогообложение, предусмотренное этими законодательствами, не противоречит Конвенции. Обмен информацией не ограничивается статьей 1. Любая информация, полученная Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной также как и информация, полученная по национальному законодательству этого Государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), занятым оценкой или взиманием налогов, указанных в Конвенции, принудительным взысканием или судебным преследованием в отношении налогов или вынесением решений по искам в отношении этих налогов. Такие лица или органы используют информацию только для этих целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут толковаться как налагающие на одно из Договаривающихся Государств обязательство:

a) проводить административные мероприятия, противоречащие законам и административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;

b) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законам или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, промышленную или профессиональную тайну или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы его жизненным интересам.

Статья 27
Помощь во взимании налогов

1. Договаривающиеся Государства обязуются оказывать взаимную помощь и содействие в целях уведомления и взимания налогов, указанных в статье 2, а также любых доплат, процентов, сборов и взысканий, не носящих характер штрафов.

2. По запросу налогового органа одного Договаривающегося Государства налоговый орган другого Договаривающегося Государства обеспечивает согласно положениям законодательного и инструктивного характера, применяемых к уведомлению и взиманию указанных налогов этого последнего Государства, уведомление и взимание налогов, указанных в пункте 1 и причитающихся к уплате в первом Государстве. На эти налоги не будут распространяться более льготные условия в запрашиваемом Государстве, и оно не может применять меры наказания, которые не разрешены положениями законодательного или инструктивного характера Государства, направившего запрос.

3. К запросам, указанным в пункте 2, прилагается официальная копия исполнительных документов, дополняемых при необходимости официальной копией административных или судебных решений, принятых в результате судебного разбирательства.

4. Что касается налогов, подлежащих взысканию, налоговый орган одного Договаривающегося Государства может для защиты своих прав просит компетентный налоговый орган другого Договаривающегося Государства принять превентивные меры, предусмотренные его законодательством; положения пунктов с 1 по 3 применяются в том числе и к этим мерам.

5. Положения пункта 1 статьи 26 применяются также к любой информации, передаваемой во исполнение настоящей статьи с ведома налоговых органов Договаривающегося Государства.

6. В целях применения настоящей статьи выражение "налоговый орган" означает:

а) применительно к России - Государственную налоговую службу Российской Федерации;

б) применительно к Бельгии - Центральное Управление Прямых Налогов или управление, занимающееся их взиманием.

Статья 28
Сотрудники дипломатических представительств
и консульских учреждений

Положения настоящей Конвенции не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств и консульских учреждений, предоставленных общими нормами международного права или в соответствии с положениями специальных соглашений.

Статья 29
Вступление в силу

1. Договаривающиеся Государства письменно по дипломатическим каналам уведомят друг друга о выполнении процедур, необходимых для вступления в силу настоящей Конвенции.

2. Настоящая Конвенция вступает в силу с даты получения последнего из уведомлений, предусмотренных в пункте 1, и ее положения будут применяться:

а) к налогам, взимаемым у источника, - с доходов, начисленных или выплачиваемых, начиная с первого января года, следующего за годом ее вступления в силу;

б) к другим налогам на доходы за налогооблагаемые периоды, начинающиеся с первого января календарного года, следующего за годом ее вступления в силу;

с) к налогам, установленным на элементы имущества, существующего на первое января любого года, следующего за годом ее вступления в силу;

3. Положения Конвенции между Правительством Союза Советских Социалистических Республик и Правительством Королевства Бельгия об избежании двойного налогообложения на доходы и имущество, подписанной в Брюсселе 17 декабря 1987 года, а также положения статьи 14 Морского соглашения между Союзом Советских Социалистических Республик и Бельгийско-Люксембургским Экономическим Союзом, подписанного в Брюсселе 17 ноября 1972 года, прекратят свое действие в отношениях между Бельгией и Россией применительно к любому бельгийскому или российскому налогу, в отношении которого вступит в действие настоящая Конвенция в соответствии с положениями пункта 2.

Статья 30
Прекращение действия

Настоящая Конвенция остается в силе до тех пор, пока она не будет денонсирована одним из Договаривающихся Государств. Каждое Договаривающееся Государство может денонсировать Конвенцию путем передачи через дипломатические каналы письменного уведомления о денонсации по крайней мере за шесть месяцев до окончания любого календарного года до истечения пяти лет с даты вступления в силу Конвенции. В таком случае Конвенция прекращает свое действие:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника, - с доходов, начисленным или выплачиваемым, начиная с первого января календарного года, следующего за годом денонсации;

б) в отношении других налогов, установленных на доходы, за налогооблагаемые периоды, начинающиеся с первого января календарного года, следующего за годом денонсации;

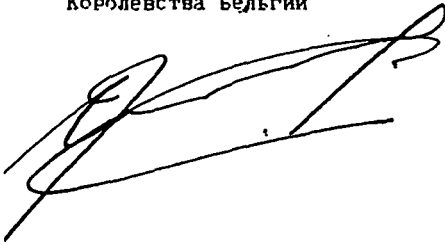
с) в отношении налогов, установленных на элементы имущества, существующего на первое января года, следующего за

годом денонсации.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, на то должным образом уполномоченные их соответствующими правительствами, подписали настоящую Конвенцию.

Совершено в Москве 16 июня 1995 г., в двух экземплярах, на французском, голландском и русском языках. Все три текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Королевства Бельгии

За Правительство
Российской Федерации

ПРОТОКОЛ

К моменту подписания Конвенции между Правительством Королевства Бельгии и Правительством Российской Федерации об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы и имущество нижеподписавшиеся договорились о нижеследующем, что является составной частью Конвенции.

1. Политические подразделения или местные органы власти Договаривающегося Государства, в частности, включают:

а) применительно к России - органы государственной власти субъектов Российской Федерации;

б) применительно к Бельгии - регионы, сообщества, провинции, агломерации, федерации общин и общины.

2. Применительно к России выражение "Министерство финансов" означает Министра финансов, его заместителей или уполномоченных ими представителей.

3. Проценты, заработная плата и другие вознаграждения, выплачиваемые предприятием одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично, прямо или косвенно принадлежит или контролируется одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, вычитаются при определении налогооблагаемых прибылей этого предприятия. Это положение применяется также к процентам, зарплате и другим вознаграждениям для определения налогооблагаемых прибылей постоянного представительства, которым располагает в первом Государстве предприятие другого Государства.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, на то должным образом уполномоченные, их соответствующими правительствами, подписали настоящий протокол.

Совершено в Москве 16 июня 1995 г. в двух экземплярах, на французском, голландском и русском языках, все три текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Королевства Бельгии

За Правительство
Российской Федерации

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF
BELGIUM AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVEN-
TION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND ON CAPITAL

The Government of the Kingdom of Belgium and
The Government of the Russian Federation,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the pre-
vention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf
of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the
manner in which they are levied.

2. The following shall be regarded as taxes on income and on capital: all taxes im-
posed on total income, total capital, or elements of income or of capital, including taxes on
gains from the alienation of moveable or immovable property, taxes on the total amount of
wages or salaries paid by enterprises, and taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) In the case of Russia, the taxes levied in accordance with the following laws:

- (i) "Tax on the profits of enterprises and organizations";
- (ii) "Income tax on individuals";
- (iii) "Tax on the capital of enterprises";
- (iv) "Tax on the capital of individuals";
(hereinafter referred to as "Russian tax");

(b) In the case of Belgium:

- (i) Individual income tax;
- (ii) Corporate income tax;
- (iii) Income tax on legal entities;
- (iv) Income tax on non-residents;

- (v) The special levy comparable to individual income tax;
- (vi) The supplementary crisis contribution;
including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and supplements to the individual income tax;
(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" shall mean Russia or Belgium, as the context requires;
 - (b) The term "Russia" shall mean the Russian Federation; used in its geographical sense, it shall mean the territory of the Russian Federation, including the internal waters and territorial sea, the airspace above and the exclusive economic zone and continental shelf over which the Russian Federation exercises sovereign rights or its jurisdiction under federal law and in accordance with international law;
 - (c) The term "Belgium" shall mean the Kingdom of Belgium; used in its geographical sense, it shall mean the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and the maritime zones and airspace over which the Kingdom of Belgium exercises sovereign rights or jurisdiction under its domestic law and in accordance with international law;
 - (d) The term "person" shall include individuals, companies and any other body of persons;
 - (e) The term "company" shall mean any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" shall mean respectively an enterprise operated by a resident of a Contracting State and an enterprise operated by a resident of the other Contracting State;
 - (g) The term "international traffic" shall mean any transport by a ship, aircraft or railway or road vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, railway or road vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (h) The term "national" shall mean any legal person possessing Russian citizenship or Belgian nationality, as appropriate;
 - (i) The term "competent authority" shall mean:
 - (i) In the case of Russia, the Ministry of Finance of the Russian Federation;
 - (ii) In the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention at any moment by a Contracting State, any term or expression not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that moment under the law of that State. In the event of a divergence between the law of that State relating to the taxes to which the Convention and other branches of the law of that State apply, the law relating to the taxes to which the Convention applies shall prevail.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" shall mean any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of registration, place of management or any other criterion of a similar nature. This term shall not, however, include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated there.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home; if he has a permanent home in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If each of the two States considers him its national or if he is a national of neither State, the competent authorities of the Contracting State shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" shall mean a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop;

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project shall constitute a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) Maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or collecting information for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character (such as the simple preparation of contracts);

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e).

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of independent status to whom paragraph 6 of this article applies is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make that fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State shall be taxable in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include accessory property, livestock and equipment used in agricultural and forestry, rights to which the provisions of private law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, aircraft and rail or road vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, occupation, letting or leasing, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income derived from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and acting wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, expenses incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, shall be allowed as deductions.

4. Where it is customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such customary apportionment; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result is in accordance with the general objective pursued by this Convention.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method every year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are covered separately in other articles of this Convention, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. Profits of International Transport

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or rail or road vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this article, the profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall also include:

- (a) Occasional profits from the lease on a bareboat charter basis of ships or aircraft;
- (b) Profits from the use, maintenance or lease of containers (including trailers, barges and related equipment used for the transport of containers) used in international traffic, provided that such profits are additional or incidental to the profits to which the provisions of paragraph 1 are applicable.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Adjustment of Profits

Where:

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits from which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this article shall mean income from shares, founders' shares or similar rights, not being debt claims, participating in profits, as well as

income, even in the form of interest, which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident. This term shall also mean profits distributed to their associates by joint enterprises established in accordance with the laws of Russia.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is:

(a) Interest paid to the other Contracting State or to one of its political subdivisions or local authorities;

(b) Interest paid to a resident of the other Contracting State in respect of a loan or credit guaranteed or insured by that other State or one of its political subdivisions or local authorities;

(c) Interest on loans -- not represented by bearer instruments -- granted by banks or credit institutions of the other Contracting State.

4. The term "interest" as used in this article shall mean income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from Government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, for the purposes of this article, this term shall not in-

clude penalty charges for late payment or interest treated as dividends in accordance with the first sentence of article 10, paragraph 3.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such a relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws in the Contracting State in which the interest arises.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if the resident is the beneficial owner.

2. The term "royalties" as used in this article shall mean payments of any kind received for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for radio or television, any computer program, patent, trademark, design or model, plan, secret formula or process, and for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases, the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with

which the obligation giving rise to the payment of the royalties was contracted and the royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such a relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the law in the Contracting State in which the royalties arise.

Article 13. Gains Arising from the Alienation of Property

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in article 6 and situated in the other Contracting State shall be taxable in that other State.

2. Gains from the alienation of moveable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of moveable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of that permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or fixed base, shall be taxable in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or railway or road vehicles used in international traffic, or from moveable property assigned for the use of those ships, aircraft or railway or road vehicles, shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Income from Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities.

If such a fixed base is available to him, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" shall include especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, artists, dentists and accountants.

Article 15. Remuneration of Paid Employment

1. Subject to the provisions of articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of paid employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom shall be taxable in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of paid employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding a total of 183 days in any 12-month period beginning or ending during the calendar year in question, and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of paid employment exercised aboard a ship, aircraft or railway or road vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16. Remuneration of Managerial Officials

1. Director's and attendance fees and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State as a member of the board of directors or supervisory board or any similar body of a company which is a resident of the other Contracting State shall be taxable in that other State.

This provision shall apply also to remuneration received by virtue of the performance of functions which, under the legislation of the Contracting State of which the company is a resident, are treated as functions of a similar nature to those performed by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration which a person referred to in paragraph 1 derives from a company for the performance of managerial or technical functions on a daily basis, or remuneration which a resident of a Contracting State derives on account of his personal activities as a partner in a company, other than a joint stock company, which is a resident of the other Contracting State, shall be taxable in accordance with the provisions of article 15 as if the remuneration were that of an employee in respect of paid employment and as if references to the employer were references to the company.

Article 17. Income of Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State from his personal activities exercised in the other Contracting State

as an entertainer, such as a theatre, film, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, shall be taxable in that other State.

2. Where income in respect of activities personally exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income shall, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxable in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 18. Pensions

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable in the Contracting State where they arise.

This provision shall apply also to pensions and allowances paid as part of a general scheme organized by a Contracting State to supplement the benefits provided for in its social legislation.

Article 19. Public Remuneration

1. (a) Remuneration, other than pensions, paid by a Contracting State or by one of its political subdivisions or local authorities to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

- (i) Is a national of that State; or
- (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of articles 15 and 16 shall apply to remuneration paid in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities.

Article 20. Payments to Students or Apprentices

Payments received for the purpose of his maintenance, education or training by a student or apprentice who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training shall not be taxed in the first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other Income

Items of income of a resident of a Contracting State which arise in the other Contracting State and are not covered in the foregoing articles of this Convention shall be taxable in that other State.

Article 22. Property

1. Property represented by immovable property referred to in article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, shall be taxable in that other State.

2. Property represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, shall be taxable in that other State.

3. Property represented by ships, aircraft or railway or road vehicles operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of those ships, aircraft or railway or road vehicles and owned by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Methods for the Elimination of Double Taxation

1. In the case of Russia, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Russia derives income or owns property which, in accordance with the provisions of the Convention, may be taxed in Belgium, an amount equal to Belgian tax on income or Belgian tax on property shall be deducted from the Russian tax levied, as appropriate, on the income or property of the resident. Such a deduction shall not, however, exceed that part of the tax on income or a property due under the legislation of Russia.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

(a) Where a resident of Belgium derives income or owns elements of property which are taxable in Russia in accordance with the provisions of this Convention, other than those of article 10, paragraph 2, article 11, paragraphs 2 and 7 and article 12, paragraph 5, Belgium shall exempt such income or such elements of property from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of property had not been exempted.

(b) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends taxable in accordance with paragraph 2 of article 10 and not exempt from Belgian tax under subparagraph (c) hereinafter, interest taxable in accordance with article 11, paragraphs 2 or 7, or royalties taxable in accordance with

article 12, paragraph 5, the Russian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

(c) Dividends within the meaning of article 10, paragraph 3, derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Russia shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

(d) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Russia have been effectively deducted from the profits of that enterprise for the purpose of its taxation in Belgium, the exemption provided for in subparagraph (a) of this paragraph shall not apply in Belgium to the profits of the other taxable periods attributable to that establishment, to the extent that those profits have also been exempted from tax in Russia by reason of compensation for the said losses.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The provisions of paragraph 1 may not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes it accords to its own residents on account of civil status or family responsibilities.

3. The taxation of an enterprise of a Contracting State shall not be less favourably levied in the other Contracting State, whether or not it has a permanent establishment there, than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

4. Except where the provisions of article 9, article 11, paragraph 7 or article 12, paragraph 5, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of that enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of that enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Nothing in this article shall be construed as preventing Belgium:

(a) From taxing at the rate determined by Belgian law, the profits of a Belgian permanent establishment of a company which is a resident of Russia, provided that the above-mentioned rate does not exceed the maximum rate applicable to the profits of companies which are residents of Belgium;

(b) From subjecting to withholding tax dividends derived from a holding which is effectively connected with a permanent establishment maintained in Belgium by a company which is a resident of Russia.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation that is not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under article 24, paragraph 1, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation that is not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if it considers the request to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation that is not in accordance with this Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on such administrative measures as are necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proof to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the tax exemptions or reductions provided for in this Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate with each other directly for the purpose of applying the Convention.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information shall not be restricted by article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as confidential in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Conven-

tion. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with its laws and administrative practice or those of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under its laws or in the normal course of its administration or that of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade or professional secret or trade process or information the disclosure of which would be contrary to its vital interests.

Article 27. Assistance in Collection

1. The Contracting States undertake to assist each other in the notification and collection of the taxes referred to in article 2, together with any surcharges, increases, interest, costs and non-criminal penalties.

2. At the request of the fiscal authority of a Contracting State, the fiscal authority of the other Contracting State shall, in accordance with the legal provisions and regulations applicable to the notification and collection of the said taxes of the latter State, ensure notification and collection in respect of the tax claims referred to in paragraph 1 which are outstanding in the first-mentioned State. Such tax claims shall not be regarded as preferential claims in the requested State and that State shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorized by the legal provisions or regulations of the requesting State.

3. The requests referred to in paragraph 2 shall be supported by an official copy of the instruments for enforcement, accompanied, where appropriate, by an official copy of any final administrative or judicial decisions.

4. With regard to tax claims which are open to appeal, the fiscal authority of a Contracting State may, in order to safeguard its rights, request the fiscal authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the legislation of that other State; the provisions of paragraphs 1 to 3 shall apply *mutatis mutandis* to such measures.

5. The provisions of article 26, paragraph 1, shall also apply to any information which, by virtue of this article, is supplied to the fiscal authority of a Contracting State.

6. For the purposes of the application of this article, the term "fiscal authority" shall mean:

(a) For Russia, the Russian State tax service;

(b) For Belgium, the Central Administration for direct contributions or that responsible for collection.

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Entry into force

1. The Contracting States shall notify each other in writing and through the diplomatic channel of the completion of the procedures necessary for the entry into force of this Convention.

2. The Convention shall enter into force on the date of reception of the later of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall be applicable to:

(a) Taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January of the year following that of its entry into force;

(b) Other taxes on income of taxable periods beginning on or after 1 January of the year following its entry into force;

(c) Taxes on elements of property existing on or after 1 January of any year following that of its entry into force.

3. The provisions of the Convention between the Government of the Union of Soviet Socialist Republics and the Government of the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation on income and on capital, signed in Brussels on 17 December 1987, and the provisions of article 14 of the maritime agreement between the Union of Soviet Socialist Republics and the Belgo-Luxembourg Economic Union, signed in Brussels on 17 November 1972, shall cease to be applicable, in relations between Belgium and Russia, to any Belgian or Russian tax with respect to which this Convention has effect, in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 30. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention in writing and through the diplomatic channel by giving notice at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to be applicable to:

(a) Taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January of the year following that of termination;

(b) Other taxes on income of taxable periods beginning on or after 1 January of the year following that of termination;

(c) Taxes on elements of property existing on 1 January of any year following that of termination.

In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done at Moscow on 16 June 1995 in duplicate in the French, Dutch and Russian languages, all three texts being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

R. URBAIN
Minister of Foreign Trade

For the Government of the Russian Federation:

A. BOLCHAKOV
Vice-President of the Russian Federation

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Government of the Russian Federation and the Government of the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following, which shall form an integral part of the Convention.

1. The political subdivisions or local authorities of a Contracting State shall comprise:

(a) For Russia, the organs of State power of the Russian Federation;

(b) For Belgium, the regions, communities, provinces, towns, federations of communes and communes.

2. For Russia, the term "Ministry of Finance" shall mean the Minister of Finance, his deputies or authorized representatives.

3. The interest, salaries and other remuneration paid by an enterprise of a Contracting State whose capital is wholly or partly, directly or indirectly, held or controlled by one or more residents of the other Contracting State shall be deductible for the purposes of determining the taxable profits of that enterprise. This provision shall also apply to the interest, salaries and other remuneration for determination of the taxable profits of a permanent establishment of an enterprise of one Contracting State located in the other Contracting State.

In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto by the respective Governments, have signed this Protocol.

Done at Moscow on 16 June 1995 in duplicate in the French, Dutch and Russian languages, all three texts being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

R. URBAIN

Minister of Foreign Trade

For the Government of the Russian Federation:

A. BOLCHAKOV

Vice-President of the Russian Federation